

Inledning

Jag har länge drömt om att få skriva den här boken. Inte bara därför att frågorna om manligt och kvinnligt är så heta i samhället i stort – det vore ju skäl nog – utan ännu mer därför att evangeliet på detta område har ett så starkt ärende av *upprätelse*. Den Gud som vi lär känna mellan Bibelns pärmar vill att vi ska blomma i de gåvor och personligheter som han har gett oss; därmed vill han också att vi ska blomma i vår identitet som kvinnor och män.

Ända sedan jag läste teologi på universitetet har jag också haft en dröm om att få gå på djupet i Nya testamentets texter om kvinnors och mäns plats i församlingen. Dels därför att dessa är teologiskt komplicerade, och som många redan vet dras jag till exegetiska utmaningar. Men också därför att vår tolkning av dem får så stora konsekvenser för hur vi lever och agerar i den kristna gemenskapen.

Och nu är det alltså gjort!

Samtidigt befinner vi oss i en polariserad tid när det gäller dessa och angränsande frågor. I takt med att de rådande teorierna om kön, könsidentitet och sexualitet har radikaliserats, har djupa klyftor uppstått mellan olika grupper. Inte minst gäller detta för mötet mellan dem som ser könet som biologiskt givet och dem som ser det som helt eller delvis konstruerat. För att inte tala om de debatter som på sistone har uppstått mellan radikalfeminister och delar av hbtq-rörelsen.

Med tanke på detta är det inte konstigt att det finns undersökningar som visar att allt färre västerlänningar kallar sig själva

feminister. Alldeles särskilt gäller detta för männen. Från vissa feministgrupperingar har budskapet blivit att *manligheten som sådan* är att betrakta som problematisk, och när feministiska talare drar fulla hus på teman som *No more fucks to give* blir många mäns reaktion att fly tillbaka till sin egen bubbla, där de kan slicka sina sår och lyssna på Jordan B Peterson-föreläsningar på nätet.

Vissa läsare tar kanske för givet att en bok om manligt och kvinnligt ska fokusera på frågor som har med kvinnans frigörelse att göra. Och jag vore absolut inte främmande för att skriva en sådan bok. Alla som har följt mig genom åren kan intyga att jag har arbetat nära, och på olika sätt uppmuntrat, ett stort antal kvinnliga ledare.

Jag kan även instämma i mycket av den kritik som levereras från feministiskt håll när det gäller patriarkalt förtryck och sexuellt våld som genom årtusendena har utövats mot den kvinnliga halvan av befolkningen.

Men mot bakgrund av vår tids polarisering har jag ändå velat åstadkomma något mer än detta. Rent konkret har jag velat förmedla stöd till och formulera en vision för hur vi som kvinnor och män ska kunna blomma *tillsammans*. Inte som androgyna subjekt utan i egenskap av just – kvinnor och män.

Därmed tycker jag också att det är svårt att knyta an till våra dagars feminism. Jag upplever helt enkelt denna ideologi som alltför snäv, med en på förhand given agenda. I vissa fall menar jag till och med att den *motarbetar* det som är den här bokens ärende. Inte minst våra dagars insikt att männen håller på att bli det svenska samhällets stora förlorare är ett uttryck för detta.

Av samma skäl inser jag att jag som författare står inför en ovanligt komplicerad utmaning. I intersektionalitetstänkandets tidevarv är jag trots allt ”fel” på så gott som varje avgörande om-

råde: Jag är vit. Jag är man. Jag är heterosexuell. Och trots att det fortfarande känns ovant närmar jag mig medelåldern.

Redan nu vill jag därför vara tydlig med vad som har varit drivkraften bakom mitt skrivande. Förutom det jag redan har nämnt – att män och kvinnor i hemmet, samhället och kyrkan ska få en möjlighet att blomma tillsammans – handlar det om att så långt som möjligt vara trogen det som vi kan läsa i Guds ord. Jag vill gå i närkamp med Bibelns texter om manligt och kvinnligt, församling och ledarskap, för att på så sätt formulera en så välgrundad hållning i de olika frågorna som möjligt. Detta utan att på förhand svära trohet till någon viss ideologi, annat än den som framkommer av evangeliet självt.

Annorlunda uttryckt är jag en sanningssökare. Jag vill inte hålla fast vid några åsikter om manligt och kvinnligt bara för att det ”ska vara så”. Inte heller är jag intresserad av några fyrkantiga eller stereotypa könsroller. I stället vill jag låta olika perspektiv på kön, könsidentitet och sexualitet få brytas mot – och i vissa lägen komplettera – varandra. Det faktum att jag själv tror på en objektiv Sanning innebär ju inte att fenomen som dessa låter sig beskrivas utifrån endast ett perspektiv. Det finns alltid saker att lära av varandra. Naturvetenskap, psykologi, teologi och – ja – genusteori behöver ges en möjlighet att befrukta varandra.

Även gällande den sista delens teologiska frågor har jag velat skapa en så stor förståelse som möjligt för de olika sidorna i debatten. Min önskan är att olika parter ska komma till tals och även känna sig rätt återgivna, inte minst om de så kallade ”problemtexterna” i Paulus brev. Även detta ska därför ses som ett uttryck för att låta frågorna behålla sin komplexitet. Om allt hade varit enkelt hade vi trots allt varit överens i Kristi kropp.

Till sist några ord av tacksamhet. Som alltid när jag har ett bokprojekt på gång, har jag under resans gång bett ett antal personer att läsa och kommentera vad jag har skrivit. Särskilt vill jag

här uttrycka mitt tack till dem som har fungerat som ”fackgranskare” av mitt manus. För del I tänker jag på socionomen Jonna Krekola och prästen och debattören Anna Sophia Bonde. För del II tänker jag på professorn och överläkaren Jovanna Dahlgren. För del III tänker jag på teologerna Tomas Nygren och Mikael Tellbe. Era och andras kommentarer har gjort argumentationen skarpare, samtidigt som ingen av er ska hållas ansvarig för den slutgiltiga texten.

Jag överlämnar mig härmed åt mina läsare och hoppas att ni ska finna resan lika stimulerande som den har varit för mig!

Storvreta sommaren 2020

Olof Edsinger